

Αν κάποιος ρίξει μια ματιά στα πάρκα τις ώρες που δεν κυκλοφορεί πολύς κόσμος, όταν έχει ησυχία, ή αν κοιτάξουμε σε κοντινά χωράφια, γύρω από την πόλη και σε κάποια οικόπεδα ανάμεσα σε κατοικίες της πόλης μας, μπορεί εύκολα να δει έναν ολόκληρο κόσμο, τα αδέσποτα ζώα. **Πως δημιουργήθηκε αυτό το πλήθος;** Πως τρέφεται; Είναι άραγε υγιή ή μήπως χρειάζονται περίθαλψη & βοήθεια; Είναι εφικτό να περιορίσουμε τον αριθμό τους; Δεν είναι τιμή για την κοινωνία μας η παρουσία τους έτσι, χωρίς φροντίδα.

Ο αριθμός των αδέσποτων ζώων του νησιού εικάζεται πολύ μεγάλος. Υπολογίζεται, από κάποιους σε 20.000 ενώ προ δεκαετίας είπαν και για 600.000. Βρίσκονται ακόμη και στο κέντρο της πόλης. Δεν τα βλέπομε γιατί δεν κυκλοφορούν όταν υπάρχουν πολλοί άνθρωποι στο δρόμο. Φοβούνται.

Τρέφονται από την δική μας προσφορά. Μας ακολουθούν αν μυρίσουν το σουβλάκι που κρατάμε, και συχνά κάποιο παιδί μπορεί να τους ρίξει μια μπουκιά.

Μας "ενοχλούν", το τρίχωμά τους δεν είναι όμορφο και λόγω άγνοιας θεωρούμε ότι είναι άρρωστα ενώ απλώς μας δείχνει ότι δεν τρέφονται σωστά.

Αναρωτιόμαστε, μήπως είναι επικίνδυνα. Οι Δήμοι έχουν υποχρέωση να δημιουργήσουν την υποδομή για τον έλεγχο, στείρωση, εμβολιασμό και την γενικότερη περίθαλψή τους. Δεν είναι επικίνδυνα αν είναι στειρωμένα, γιατί δεν κάνουν μεγάλες ομάδες που θα μας φοβίσουν όταν έχουν τρομάξει.

Είναι άραγε υγιή; Όσα ελέγχει ο Δήμος Ηρακλείου, τα ζωοφιλικά Σωματεία και οι φιλόζωοι, που πιθανότατα είναι η πλειοψηφία, ΝΑΙ ΕΙΝΑΙ ΥΓΙΗ. Βέβαια έρευνες έχουν δείξει ότι πεθαίνουν σε αρκετά μικρότερη ηλικία από τα δεσποζόμενα. Συχνότερη αιτία είναι τα τροχαία και τα δηλητήρια, η γνωστή "ελληνική" φόλα.

Πως δημιουργήθηκε το πρόβλημα. Όταν μας χαρίζουν ένα σκυλάκι, θα πρέπει να σκεπτόμαστε πολύ πριν αποφασίσουμε να το πάρουμε. Να μην το παίρνουμε για να κάνουμε το χατίρι του προϊστάμενου ή κάποιου πελάτη μας ή επειδή το συμπάθησε το παιδί μας. Πριν το πάρουμε καλό είναι να συζητά όλη η οικογένεια για το ποιος θα δίνει φαγητό στο ζώο, ποιος θα το πηγαίνει βόλτα κάθε μέρα, ποιος θα το πλένει, πως θα μεταφέρουμε στον κτηνίατρο, πόσα χρήματα χρειάζονται και, αν είναι θηλυκό ΝΑ ΤΟ ΣΤΕΙΡΩΣΟΥΜΕ ΠΡΙΝ ΓΕΝΝΗΣΕΙ ΚΑΝ μια φορά, όπως παλαιότερα πίστευαν.

Επειδή τα παιδιά μπορεί να υποσχεθούν πολλά και στη συνέχεια να μην μπορούν να τα τηρήσουν, να γίνονται κάποιες συζητήσεις, και αν χρειάζεται, τιμωρίες, ανάλογα.

Κάθε τόσο βρίσκουμε μεγάλο αριθμό από κουτάβια που τα έχουν εγκαταλείψει οι ιδιοκτήτες, σε χωράφια, κοντά σε χωριά, σε ποταμάκια, κοντά σε παραλίες και αλλού. Τα ζώα αυτά, επειδή δεν έχουν μάθει να βρίσκουν μόνα τους τροφή, ακολουθούν περαστικούς, κυρίως παιδιά. Κάποια περιτριγυρίζουν σε κάδους σκουπιδιών, σε καταστήματα κ.λπ. σπάνια αγριεύουν και δημιουργούν αγέλη. Όλα διψούν, υποσιτίζονται, αρρωσταίνουν και αργοπεθαίνουν στους δρόμους.

Το θέαμα και μόνο είναι συχνά αντικείμενο δυσμενών σχολίων από Ευρωπαίους επισκέπτες. Οι φωτογραφίες τους δημοσιεύονται στις εφημερίδες και στο internet.

Αυτό σημαίνει άμεσο πρόβλημα σε μια από τις σημαντικότερες πηγές εισροής χρήματος στην χώρα, στον ΤΟΥΡΙΣΜΟ.

Ο Δήμος Ηρακλείου εδώ και μερικά χρόνια έχει δημιουργήσει μια υπηρεσία και καταφύγιο όπου μαζεύει ζώα για στείρωση, περίθαλψη, έλεγχο και τελικώς ΥΙΟΘΕΣΙΑ. Παρόλα τα προβλήματα υπάρχει εκεί κτηνίατρος και σοβαρή υποδομή χώρου για την φύλαξή τους μέχρι να αναρρώσουν. Μόλις αναρρώσουν επιστρέφουν εκεί όπου βρέθηκαν, σύμφωνα με το νόμο 3170/2003.

Στην Κρήτη δραστηριοποιούνται αρκετοί τοπικοί και ξένοι σύλλογοι με το θέμα των αδέσποτων. Οι φιλοζωικοί σύλλογοι έχουν εθελοντές οι οποίοι ασχολούνται με την φροντίδα αδέσποτων, ειδοποίηση της υπηρεσίας του δήμου, μεταφορά τραυματισμένων σε κτηνιάτρους και υιοθεσίες, καθώς και συγκέντρωση και δημιουργία εκπαιδευτικού υλικού.

Η συνεργασία συλλόγων και Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης είχε σαν αποτέλεσμα μια ομάδα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης του 13ου Γυμνασίου να φροντίζει για δυο μήνες το 2004 έξη κουτάβια σε κάποιο χωράφι κοντά στην εκκλησία του Αη Γιάννη στο Ηράκλειο. Τη χρονιά εκείνη τα παιδιά ειδοποίησαν το δήμο για τα αδέσποτα του Πανεπιστημίου και της Σόλωνος δίπλα στην οδό Κνωσού, και έδωσαν τότε για υιοθεσία ένα σκύλο της οδού Ερμή, αφού τον πήγαν στον κτηνίατρο για εμβολιασμό και αποπαρασίτωση. Οι μαθητές είχαν τότε την ευκαιρία να παρακολουθήσουν από κοντά την σκληρή ζωή των πλασμάτων αυτών.

Αν συναντάτε στη γειτονιά σας αδέσποτα ζώα, καλό είναι να επικοινωνήσετε με την αρμόδια υπηρεσία του Δήμου για την άμεση στείρωση των θηλυκών και για την υιοθεσία των

κουταβιών τους εθελοντικούς Συλλόγους.

Καλό είναι κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού να τους δίνετε νερό σε ένα δοχείο για να πίνουν. Αν οι γείτονες δεν έχουν αντίρρηση, μπορείτε να τα ταΐζετε που και που με αποφάγια, τα οποία θα μαζεύετε μετά.

Τάτια Παπανικολάου – Μαρία Χουστουλάκη